

Oponentní posudek Aleše Kuželky 3.2.2019, bydlení v Kutné Hoře

Na otázku jak vrátit obyčejný život do historických center, malebných a žel často odosobněných, se dlouhodobě hledá odpověď napříč obory. Téma je aktuální. Výtvarnice Kateřina Šedá představila nový pohled na Český Krumlov, jakožto opuštěný skanzen pod záštitou UNESCO, na letošním bienále architektury v Benátkách. Časopis Respekt 07/ 18 popisuje v článku Ukradené město, příběhy tří měst a jejich boj o obyvatele v historickém centru. Rozvoj cestovního ruchu utváří podivný svět turistických tras se zaběhnutým koloritem suvenýrů, hotelů a restaurací. Město nahrazuje původní vazby novými, které nám nejsou sympatické.

Aleš, jakožto budoucí architekt, nabízí pro téma odosobněného centra Kutné Hory konkrétní stavební odpověď. Dostupné bydlení v centru přispěje, alespoň částečně, protiváhou k turistické mašině. Přináší autor pro Kutnou Horu zajímavou nabídku, které by stálo za to se chopit?

Rozhodnutí doplnit blok domy s cesurou považuji za správné. Průhledy mezi domy do vnitrobloku za zdí přináší do místa výtvarný zážitek. Úzké škvíry mezi domy dávají kolemjdoucímu zažít těsnost města, které dobře odpovídá charakteru historického centra. Počet podlaží dává domům formu věžových staveb, které k historickým centrům patří. Sedlové střechy, obvodové zdi stavby, detail zaatikového žlabu, přibližují návrh až k téměř hradní formě. Architektura domů odpovídá historickému prostředí.

Byty jsou vyřešeny dobře. Předsíně, velké společné obytné prostory, množství vestavných skříní a rohové dispozice nabízí komfortní bydlení. Podkrovní byty jsou luxusní, v centru města možná mohou najít svoji klientelu. Absence lodžii nebo balkonů v bytech by pro obyvatele mohla být handicapem. Snad by o to více využívali dvorek, který náleží domům.

Umístění kavárny k ulici Tylova je správné rozhodnutí. Plocha pro návštěvníky mohla být větší, toalety pro veřejnost mohly být v suterénu a nezabíraly by cenný prostor u ulice, který přináší peníze. Přidanou hodnotou kavárny je atmosféra vnitrobloku, kterou si hosté mohou užít. Přímý vjezd aut pod dům z ulice Brandlova je odvážné rozhodnutí. Pohled do parkovacího doku asi nemá v Kutné Hoře paralelu, a je otázkou jak v historické ulici bude otevřený „carport“ úspěšný. Parkování ve dvoře je z části na škodu, stání na povrchu však výstavbu zlevňuje a přibližuje záměr realitě a dostupnosti bydlení.

Minimalistický výtvarný projev autora klade na čtenáře velký nárok, až k hranici srozumitelnosti. Množství grafických analýz Kutné Hory, jistě zajímavých, není doprovázeno textem. Do situací není zakreslený autorův návrh a čtenář neví, co si s tím vlastně počít. Úsporná grafika nepojmenovává část témat, které by architekt v historickém centru měl definovat. Vazba na okolní domy, jejich podlažnost, charakter a měřítko není z práce čitelné. Autor mohl doplnit svou práci například o rozvinutý pohled se vztahem k sousedním domům nebo věrný zákres do ulice. Chybí základní zpráva z čeho je dům postaven, kolik je v projektu bytů, kolik stání. Sklon ulice Tylova autor v projektu neřeší.

Ale dost výtek. Aleš nabízí svým řešením kvalitní bydlení v historickém jádru, solidní, obyčejné domy bez výtvarných kreací. Návrh je dobrou alternativou k domku se zahradou v nových lokacích za městem. Pokud by zvolil sdílnější jazyk, mohl by s památkovou péčí najít společnou řeč a kutnohorské k bydlení v centru inspirovat.

Navrhuji práci přijmout a hodnotím známkou C.

Štěpán Valouch

